

دسترسی در سایت <http://jnrm.srbiau.ac.ir>

سال نهم، شماره چهل و سوم، مرداد و شهریور ۱۴۰۲

شماره شاپا: ۵۸۸-۲۵۸۸X

پژوهش‌های نوین در ریاضی

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

جواب‌های خودمتشابه شار یامابه و منیفلدهای انیشترین‌گونه گرادیان در هندسه فینسلر

محمد یاراحمدی^{۱*}، ندا ایزدیان^۲، سینا هداایتیان^۳

گروه ریاضی، دانشکده علوم ریاضی و کامپیوتر، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران (۱،۲،۳)

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۹/۱۲

تاریخ ارسال مقاله: ۱۴۰۱/۰۲/۲۵

چکیده

در این مقاله، به بررسی معادله شار یامابه فینسلری و سالیتون‌های یامابه فینسلری می‌پردازیم. نشان خواهیم داد که با گروه‌های یک پارامتری موضعی از دیفئومورفیسم‌ها که توسط میدان برداری منتسب به سالیتون‌های یامابه فینسلری تولید شده‌اند، دسته‌ای از مترهای فینسلری ایجاد می‌شود که جواب‌های معادله شار یامابه فینسلری هستند. به عبارت دیگر معادل هر سالیتون یامابه فینسلری، جواب‌هایی از معادله شار یامابه فینسلری را می‌یابیم. این دسته از جواب‌های پیدا شده از شار یامابه فینسلری، با یک تابع مقیاس و گروه‌های یک پارامتری از دیفئومورفیسم‌ها با هم مرتبط می‌شوند که ویژگی جالبی از نظر هندسه و فیزیک این جواب‌ها به دست می‌دهد. این جواب‌ها با ویژگی ذکر شده، جواب‌های خودمتشابه‌اند. در واقع بین جواب‌های خودمتشابه از معادله شار یامابه فینسلری و سالیتون‌های یامابه فینسلری یک تناظر برقرار می‌کنیم. به‌طور کلی، این تناظر را به این صورت نشان می‌دهیم که سالیتون‌های یامابه فینسلری جواب‌های معادله شار یامابه فینسلری است و بالعکس، جواب‌های خاصی از معادله شار یامابه فینسلری، سالیتون‌های یامابه فینسلری‌اند. در ادامه، منیفلدهای انیشترین‌گونه گسترش‌یافته گرادیان کامل فینسلری را مطالعه می‌کنیم. به‌علاوه، اگر تانسور ریچی از پایین کران‌دار و شعاع تزریقی بزرگتر از صفر باشد یا تانسور ریچی از بالا کران‌دار باشد، نشان می‌دهیم منیفلد انیشترین‌گونه گسترش‌یافته گرادیان کامل فینسلری، ساختار توپولوژی‌گونه متناهی دارد یعنی با درون یک منیفلد فشرده مرزدار همسان‌ریخت است.

واژه‌های کلیدی: متر فینسلر، شار یامابه، سالیتون یامابه، توپولوژی‌گونه متناهی، منیفلد انیشترین‌گونه.

۱- مقدمه

مفهوم شار یامابه توسط همیلتون در سال ۱۹۸۹ در راستای اثبات حدس یامابه ارائه شد [۱]. شار یامابه یک معادله تحولی است که روی منیفلد ریمانی که به صورت

$$\frac{\partial}{\partial t} g = Rg, \quad g(t=0) = g_0,$$

تعریف می‌شود، که در آن R انحنا اسکالر منیفلد است [۲ و ۳]. در بعد $n = 2$ ، می‌دانیم که $Rc = \frac{1}{2}R$ و این نتیجه می‌دهد که شار یامابه با شار ریچی یکی‌اند. به‌طور کلی، شار یامابه مترهای همدیس را حفظ می‌کند [۴].

فرض کنید (M, g) منیفلد ریمانی، X میدان برداری روی M و λ عددی حقیقی ثابت باشد. چهارتایی (M, g, V, λ) را سالیتون یامابه می‌نامیم هرگاه در معادله $Xg = (\lambda - R)g$ صدق کند که در آن Xg مشتق لی g نسبت به میدان برداری X است. روی یک منیفلد ریمانی، سالیتون‌های یامابه جواب‌های خاص شار یامابه هستند [۵]. حالا یک سوال طبیعی پیش می‌آید که آیا در فضای فینسلری نیز این نتیجه برقرار است؟ در این مقاله نشان می‌دهیم هر سالیتون یامابه فینسلری فشرده جوابی از شار یامابه فینسلری است که جواب خودمتشابه نامیده می‌شود. بالعکس، جواب‌های خودمتشابه معادله شار یامابه سالیتون‌های یامابه فینسلری می‌باشند. در حقیقت یک تناظر یک‌به‌یک بین سالیتون‌های یامابه فینسلری و جواب‌های خود متشابه از شار یامابه فینسلری وجود دارد. مشابه این نتایج، برای سالیتون‌های ریچی به‌عنوان جواب‌های خودمتشابه معادله شار ریچی در فضاهای ریمان-فینسلر ثابت شده است [۶].

منیفلدهای انیشتین‌گونه اخیراً توسط کاتینو و همکارانش ارائه شدند که تعمیمی از منیفلدهای انیشتینی، مترهای شبه انیشتینی، سالیتون‌های

ریچی، سالیتون‌های تقریباً ریچی، مترهای m -شبه انیشتینی، سالیتون‌های شبه یامابه و سالیتون‌های همدیس گرادیان هستند [۷]. فرض کنید (M, g) یک منیفلد فینسلری باشد، آن‌گاه (M, g) را یک برداری روی M و تابع هموار $\lambda: M \rightarrow \mathbb{R}$ وجود داشته باشند، به‌طوری که g در معادله زیر صدق کند:

$$\alpha Ric + \beta \nabla g - \gamma V^b V^b = \lambda(x)g \quad (1.1)$$

که در آن Ric ، α, β, γ تانسور ریچی، مشتق لی و V^b یک-فرمی به‌دست آمده از میدان برداری V هستند. اگر میدان برداری V گرادیان تابع پتانسیل f باشد، آن‌گاه (M, g) را منیفلد انیشتین‌گونه گرادیان می‌نامیم. که در این صورت معادله (۱.۱) را می‌توان به‌صورت زیر نوشت:

$$\alpha Ric + \beta \nabla \nabla f - \gamma df \otimes df = \lambda(x)g.$$

میلنور حدس زد که گروه اساسی منیفلد ریمانی کامل با تانسور انحنا میانگین ریچی مثبت، به‌طور متناهی تولید می‌شود [۸]. چنین منیفلدی ممکن است با درون یک منیفلد فشرده مرزدار همسان‌ریخت نباشد. یعنی، ممکن است توپولوژی‌گونه متناهی نداشته باشد [۹]. فانگ، من و ژانگ نشان دادند که سالیتون ریچی گرادیان منقبض‌کننده کامل با مفروضات مناسب روی تانسور ریچی توپولوژی‌گونه متناهی دارد [۱۰]. ویژگی توپولوژی‌گونه متناهی داشتن برای سالیتون‌های ریچی فینسلری و سالیتون‌های یامابه فینسلری مطالعه شده است [۱۱ و ۱۲]. هم‌چنین نشان داده شده است که سالیتون‌های یامابه فینسلری و سالیتون‌های ریچی فینسلری تحت شرایط فشرده دارای گروه اساسی نامتناهی‌اند و در نتیجه گروه کوهمولوژی اول آن‌ها صفر است [۱۳]، [۱۴] و [۱۵]. در این مقاله نشان می‌دهیم که منیفلد انیشتین‌گونه

یک خانواده از نگاشت‌های خطی روی فضای مماس است که به صورت زیر تعریف می‌شود: [۱۶]

$$(R^i_k)_g = \frac{1}{g_{mny^m y^n}} \left(2 \frac{\partial G^i_g}{\partial x^k} \frac{\partial^2 G^i_g}{\partial x^j \partial y^k} y^j + 2 G^i_g \frac{\partial^2 G^i_g}{\partial y^j \partial y^k} \frac{\partial G^i_g}{\partial y^j} \frac{\partial G^i_g}{\partial y^k} \right). \quad (3.2)$$

تعریف ۲.۴. تانسور ریچی در فضاهاى فینسلری توسط اکبرزاده به صورت

$$(Ric_{jk})_g = \left[\frac{1}{2} (F^2 \text{ ic}_g) \right]_{y^j y^k},$$

تعریف شده که در آن $\text{ic} = R^i_i$ ریچی اسکالر نام دارد و R^i_k در رابطه (۳.۲) تعریف شده است. [۱۷]

تعریف ۲.۵. فرض کنید (M, g) منیفلد فینسلری باشد. در این صورت F را یک متر فینسلری انیشتینی گوئیم هرگاه تابع ریچی اسکالر، $Ric(x, y)$ فقط تابعی بر حسب x باشد. در این حالت خواهیم داشت $Ric_{ij} = Ric(x) g_{ij}$

تعریف ۲.۶. فرض کنید $f, g \in C^\infty(M)$ و $p \in M$ میدان برداری روی منیفلد M باشد. در این صورت هسیان f را به صورت زیر نشان می‌دهیم:

$$Hess(f) = \nabla df,$$

به طوری که $(df)X_p = X_p(f)$ است. اگر فرض کنیم میدان‌های برداری X و Y روی M دلخواه باشند. آن‌گاه داریم:

$$Hess(f)(X, Y) = (\nabla df)(X, Y) = \nabla_{X, Y}^2 f.$$

گسترش یافته گرادیان کامل با مفروضات مناسب روی تانسور ریچی، توپولوژی گونه متناهی دارد.

۲- مفاهیم و تعاریف مقدماتی

تعریف ۱.۲. فرض کنید M یک منیفلد n -بعدی C^∞ فضای مماس بر M در نقطه $x \in M$ $T_x M = T_x M$ کلاف مماس بر منیفلد M و $TM_0 = TM \setminus \{0\}$ کلاف مماس سفته باشد. منظور از یک ساختار فینسلری روی M ، یک تابع $F: TM \rightarrow [0, +\infty)$ است که خواص زیر را داراست:

- ۱- منظم بودن: F روی TM_0 نگاشتی C^∞ است.
- ۲- همگن مثبت بودن: F روی تارهای کلاف مماس TM ، همگن مثبت از درجه ۱ است. یعنی برای هر $\lambda > 0$ $F(x, \lambda y) = \lambda F(x, y)$
- ۳- تحدب قوی: یعنی برای هر $y \in T_x M$ فرم g_y که به صورت زیر تعریف می‌شود، معین مثبت است:

$$g_y(u, v) = \frac{1}{2} \frac{d^2}{dt^2} [F^2(y + su + tv)]_{s,t=0}, \quad u, v \in T_x M.$$

تعریف ۲.۲. برای هر منیفلد فینسلری (M, g) ، علائم کریستوفل و ضرایب اسپری به ترتیب به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$(\gamma^i_{jk})_g = g^{is} \left(\frac{\partial g_{sj}}{\partial x^k} \frac{\partial g_{jk}}{\partial x^s} + \frac{\partial g_{ks}}{\partial x^j} \right), \quad (1.2)$$

که در آن $(g_{ij})_g = \left(\left[\frac{1}{2} F^2 \right]_{y^i y^j} \right)$ و $G^i_g = \frac{1}{2} (\gamma^i_{jk})_g y^j y^k$. (۲.۲)

تعریف ۲.۳. انحناى ریمان

$$R_y = R^i_k(y) dx^k \frac{\partial g_{sj}}{\partial x^i} \Big|_x \cdot T_x M \rightarrow$$

$$\nabla Y^I = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{\tilde{\varphi}_t(Y^I) - Y^I}{t} = \frac{d}{dt} \tilde{\varphi}_t(Y^I), \quad (۶.۲)$$

تحت تبدیل نقطه‌ای گسترش‌یافته $Y^I(x, y)$ (۵.۲) است. هرگاه شی هندسی Y^I یک میدان تانسوری باشد، $\tilde{\varphi}_t$ با مفهوم کلاسیک برگشت $Y^I(x, y)$ منطبق است [۱۸].

تعریف ۲.۱۰. [۳] خانواده‌ای از مترهای فینسلری $g(t)$ روی M ، شار یامابه فینسلری نامیده می‌شود اگر در معادله زیر صدق کند.

$$\frac{\partial}{\partial t} g_{jk} = H_g g_{jk}, \quad g(t=0) = g_0. \quad (۷.۲)$$

تعریف ۲.۱۱. اگر جواب $g(t)$ به صورت $g(t) = \tau(t)\psi_t(g_0)$ ،

باشد، به آن جواب خودمتمشابه می‌گوییم، که در آن $\tau(t)$ گروه ۱- پارامتری از اسکالرها و ψ_t وابریختی از منیفلد مفروض است.

تعریف ۲.۱۲. فرض کنید (M, g) منیفلد فینسلری و $V = v^i(x) \frac{\partial}{\partial x^i}$ یک میدان برداری روی M باشد. چهارتایی (M, g, V, λ) را سالیتون یامابه فینسلری می‌نامیم هرگاه در رابطه زیر صدق کند:

$$\nabla g_{jk} = (\lambda \quad H) g_{jk}, \quad (۸.۲)$$

که در آن \hat{V} ترفیع کامل V ، λ و $H = g^{ij} Ric_{ij}$ انحنای عددی است [۲]. در این جا دو قضیه زیر را ثابت می‌کنیم.

قضیه ۲.۱۳. سالیتون یامابه فینسلری وجود دارد اگر و تنها اگر جواب معادله شار یامابه فینسلری که جواب خودمتمشابه نامیده می‌شود، وجود داشته باشد.

تعریف ۲.۷. فرض کنید (M, g) منیفلد فینسلری باشد. منیفلد انیشتین‌گونه گسترش‌یافته گرادیان به صورت

$$\alpha Ric + \beta Hess(f) \quad \gamma df \quad df \geq \lambda(x)g \quad (۴.۲)$$

تعریف می‌شود، که در آن α, β, γ تابع حقیقی مثبت روی M است.

تعریف ۲.۸. گویم M توپولوژی‌گونه متناهی دارد هرگاه با درون یک منیفلد فشرده مرزدار همسان‌ریخت باشد.

تعریف ۲.۹. فرض کنید $V = v^i(x) \frac{\partial}{\partial x^i}$ یک میدان برداری روی M باشد. اگر $\{\varphi_t\}$ گروه ۱- پارامتری موضعی M تولید شده توسط V باشد، آن‌گاه $\{\varphi_t\}$ یک تبدیل نقطه‌ای بی‌نهایت کوچک روی M القاء می‌کند که به صورت $\varphi_t(x^i) = \bar{x}^i$ تعریف می‌شود، که در آن $\bar{x}^i = x^i + v^i(x)t$ این تبدیل به‌طور طبیعی به تبدیل نقطه‌ای $\tilde{\varphi}_t$ روی کلاف مماس TM گسترش‌یافته است که به صورت (\bar{x}^i, \bar{y}^i) تعریف می‌شود، که در آن

$$\bar{x}^i = x^i + v^i(x)t, \quad \bar{y}^i = y^i + \frac{\partial v^i}{\partial x^m} y^m t. \quad (۵.۲)$$

می‌توان نشان داد که $\{\tilde{\varphi}_t\}$ یک میدان برداری $\hat{V} = v^i(x) \frac{\partial}{\partial x^i} + y^j \frac{\partial v^i}{\partial x^j} \frac{\partial}{\partial y^j}$

روی TM القاء می‌کند که ترفیع کامل V نامیده می‌شود. گروه ۱- پارامتری مربوط به ترفیع کامل \hat{V} به صورت $\tilde{\varphi}_t = y^i \frac{\partial \varphi_t}{\partial x^i}$ مشتق لی یک شی هندسی دلخواه $Y^I(x, y)$ روی TM به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$\lambda F_0 \left(\varphi_t(x), y^j \frac{\partial \varphi_t}{\partial x^j} \right) = \lambda F_0(\tilde{\varphi}_t(x, y)) = \lambda \tilde{\varphi}_t(F_0)(x, y).$$

بنابراین شرط همگن مثبت بودن نیز برقرار است. برای اثبات شرط تحذب قوی داریم:

$$\begin{aligned} \left[\frac{1}{2} (\tilde{\varphi}_t F_0)^2 \right]_{\tilde{y}^i \tilde{y}^j} &= \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (\tilde{\varphi}_t F_0)^2}{\partial \tilde{y}^i \partial \tilde{y}^j} = \\ \frac{1}{2} \frac{\partial^2 ((F_0 \circ \tilde{\varphi}_t)(F_0 \circ \tilde{\varphi}_t))}{\partial \tilde{y}^i \partial \tilde{y}^j} &= \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (F_0^2 \circ \tilde{\varphi}_t)}{\partial \tilde{y}^i \partial \tilde{y}^j} = \\ \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (\tilde{\varphi}_t F_0^2)}{\partial \tilde{y}^i \partial \tilde{y}^j}. \end{aligned}$$

از طرفی به آسانی می‌توان به‌دست آورد که

$$\frac{\partial (\tilde{\varphi}_t F_0^2)}{\partial \tilde{y}^i} = \tilde{\varphi}_t \left(\frac{\partial (F_0^2)}{\partial \tilde{y}^i} \right),$$

و در نتیجه داریم:

$$\begin{aligned} \left[\frac{1}{2} (\tilde{\varphi}_t F_0)^2 \right]_{\tilde{y}^i \tilde{y}^j} &= \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (\tilde{\varphi}_t F_0)^2}{\partial \tilde{y}^i \partial \tilde{y}^j} = \\ \tilde{\varphi}_t \left(\frac{1}{2} \frac{\partial^2 (F_0^2)}{\partial \tilde{y}^i \partial \tilde{y}^j} \right) &= \tilde{\varphi}_t \left(\left[\frac{1}{2} F_0^2 \right]_{\tilde{y}^i \tilde{y}^j} \right). \end{aligned}$$

با استفاده از این که $\left[\frac{1}{2} F_0^2 \right]_{\tilde{y}^i \tilde{y}^j}$ معین مثبت و $\tilde{\varphi}_t$ وایبریختی است، پس $\tilde{\varphi}_t \left(\left[\frac{1}{2} F_0^2 \right]_{\tilde{y}^i \tilde{y}^j} \right)$ معین مثبت است. از این رو $\tilde{\varphi}_t(F_0)$ در شرط سوم ساختار فینسلری نیز صدق می‌کند. بنابراین $\tilde{\varphi}_t(F_0)$ یک ساختار فینسلری روی M است.

لم ۳.۲. فرض کنید φ_t یک خانواده‌ای از وایبریختی‌ها روی M باشد، $G^i_{g_0}, (\gamma^i_{jk})_{g_0}, ic_{g_0}$ و H_{g_0} به ترتیب علائم کریستوفل، ضرایب اسپری، ریچی اسکالر و انحنا اسکالر مربوط به متر فینسلری g_0 و $\mu > 0$ یک عدد حقیقی مثبت باشند. در این صورت داریم:

$$\tilde{\varphi}_t((\gamma^i_{jk})_{g_0}) = (\gamma^i_{jk})_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}, \quad (1.3)$$

$$\tilde{\varphi}_t(G^i_{g_0}) = G^i_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}, \quad (2.3)$$

$$ic_{\mu g_0} = \frac{1}{\mu} ic_{g_0}, \quad (3.3)$$

$$\tilde{\varphi}_t(ic_{g_0}) = ic_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}, \quad (4.3)$$

قضیه ۲.۱۴. هر منیفلد انیشتین‌گونه گرادیان با درون یک منیفلد فشرده مرزدار همسان‌ریخت است. یعنی، با شرط این که $Ric \geq \delta^{-1}g$ و برای هر $\delta > 0$ $inj(M, g) \geq \delta > 0$ یا تانسور ریچی Ric از بالا کران‌دار باشد، توپولوژی گونه متناهی دارد.

۳- جواب‌های خودمتشابه شار یامابه فینسلری

در این جا می‌خواهیم جواب‌های خودمتشابه شار یامابه فینسلری را بررسی کنیم و نشان دهیم که با سالیتون‌های یامابه فینسلری در تناظر هستند. در واقع نشان خواهیم داد که جواب‌های خودمتشابه شار یامابه فینسلری، در معادله سالیتون یامابه فینسلری صدق می‌کند و بالعکس، هر سالیتون یامابه فینسلری، جواب خودمتشابه از معادله شار یامابه فینسلری است.

لم ۳.۱. فرض کنید M یک منیفلد دیفرانسیل‌پذیر، F_0 ساختار فینسلری و φ_t یک خانواده‌ای از وایبریختی‌ها روی M باشد، آن‌گاه برگشت تبدیل نقطه توسعه یافته $\tilde{\varphi}_t(F_0): TM \rightarrow [0, \infty)$ نیز یک ساختار فینسلری روی M است.

اثبات. قرار دهید $\tilde{x}^i = \tilde{\varphi}_t x^i$ و $\tilde{y}_i = \tilde{\varphi}_t y^i$. نشان می‌دهیم

$$\tilde{\varphi}_t(F_0) \quad F_0 \circ \tilde{\varphi}_t: TM \rightarrow [0, \infty)$$

در سه شرط تعریف ساختار فینسلری صدق می‌کند. به‌وضوح شرط منظم بودن برقرار است. چون F_0 و $\tilde{\varphi}_t$ روی TM_0 هموار هستند، بنابراین $F_0 \circ \tilde{\varphi}_t$ نیز هموار است. حال به بررسی شرط دوم می‌پردازیم. داریم:

$$\begin{aligned} \tilde{\varphi}_t F_0(x, \lambda y) &= F_0(\tilde{\varphi}_t(x, \lambda y)) = \\ F_0 \left(\varphi_t(x), \lambda y^j \frac{\partial \varphi_t}{\partial x^j} \right) &= \end{aligned}$$

$$\frac{1}{2} \frac{1}{\mu} (g^{is})_{g_0} \mu \left(\frac{\partial((g_{sj})_{g_0})}{\partial x^k} \frac{\partial((g_{jk})_{g_0})}{\partial x^s} + \frac{\partial((g_{ks})_{g_0})}{\partial x^j} \right) = \frac{1}{2} (g^{is})_{g_0} \left(\frac{\partial((g_{sj})_{g_0})}{\partial x^k} \frac{\partial((g_{jk})_{g_0})}{\partial x^s} + \frac{\partial((g_{ks})_{g_0})}{\partial x^j} \right) = (\gamma_{jk}^i)_{g_0},$$

که این نتیجه می‌دهد

$$G_{\mu g_0}^i = \frac{1}{2} (\gamma_{jk}^i)_{\mu g_0} y^j y^k = \frac{1}{2} (\gamma_{jk}^i)_{g_0} y^j y^k = G_{g_0}^i. \quad (۷.۳)$$

با استفاده از تعریف ریچی اسکالر به دست می‌آوریم:

$$(R_k^i)_{\mu g_0} = \frac{1}{\mu g_{mn} y^m y^n} \left(2 \frac{\partial G_{\mu g_0}^i}{\partial x^k} \frac{\partial^2 G_{\mu g_0}^i}{\partial x^j \partial y^k} y^j + 2 G_{\mu g_0}^i \frac{\partial^2 G_{\mu g_0}^i}{\partial y^j \partial y^k} \right) = \frac{1}{\mu g_{mn} y^m y^n} \left(2 \frac{\partial G_{g_0}^i}{\partial x^k} \frac{\partial^2 G_{g_0}^i}{\partial y^j \partial y^k} y^j + 2 G_{g_0}^i \frac{\partial^2 G_{g_0}^i}{\partial y^j \partial y^k} \right) = \frac{1}{\mu} (R_k^i)_{g_0}.$$

با جایگذاری $i = k$ در معادله، خواهیم داشت

$$\text{ic } \mu g_0 = \frac{1}{\mu} \text{ic } g_0$$

داریم. سپس برای اثبات رابطه (۴.۳) از رابطه (۲.۳) به صورت زیر استفاده می‌کنیم.

$$\tilde{\varphi}_t \left((R_k^i)_{g_0} \right) = \tilde{\varphi}_t \left(\frac{1}{g_{mn} y^m y^n} \left(2 \frac{\partial G_{g_0}^i}{\partial x^k} \frac{\partial^2 G_{g_0}^i}{\partial x^j \partial y^k} y^j + 2 G_{g_0}^i \frac{\partial^2 G_{g_0}^i}{\partial y^j \partial y^k} \right) \right) = \tilde{\varphi}_t \left(\frac{1}{g_{mn} y^m y^n} \right) \tilde{\varphi}_t \left(2 \frac{\partial G_{g_0}^i}{\partial x^k} \frac{\partial^2 G_{g_0}^i}{\partial x^j \partial y^k} y^j + 2 G_{g_0}^i \frac{\partial^2 G_{g_0}^i}{\partial y^j \partial y^k} \right).$$

آن‌گاه داریم:

$$\tilde{\varphi}_t \left((R_k^i)_{g_0} \right) =$$

$$H_{\mu g_0} = \frac{1}{\mu} H_{g_0}, \quad (۵.۳)$$

$$\tilde{\varphi}_t (H_{g_0}) = H_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}. \quad (۶.۳)$$

با توجه به تعریف علائم کریستوفل داریم:

$$\begin{aligned} \tilde{\varphi}_t (\gamma_{jk}^i)_{\mu g_0} &= \tilde{\varphi}_t \left(\frac{1}{2} \left(\frac{\partial g_{sj}}{\partial x^k} \frac{\partial g_{jk}}{\partial x^s} + \frac{\partial g_{ks}}{\partial x^j} \right) \right) \\ &= \tilde{\varphi}_t (g^{is})_{\mu g_0} \tilde{\varphi}_t \left(\frac{1}{2} \left(\frac{\partial g_{sj}}{\partial x^k} \frac{\partial g_{jk}}{\partial x^s} + \frac{\partial g_{ks}}{\partial x^j} \right) \right) \\ &= \tilde{\varphi}_t (g^{is})_{g_0} \frac{1}{2} \left(\frac{\partial \tilde{\varphi}_t(g_{sj})}{\partial \tilde{x}^k} \frac{\partial \tilde{\varphi}_t(g_{jk})}{\partial \tilde{x}^s} + \frac{\partial \tilde{\varphi}_t(g_{ks})}{\partial \tilde{x}^j} \right) \\ &= (\gamma_{jk}^i)_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}. \end{aligned}$$

بنابراین رابطه (۱.۳) اثبات می‌شود. آن‌گاه

$$\begin{aligned} \tilde{\varphi}_t (G_{g_0}^i) &= \tilde{\varphi}_t \left(\frac{1}{2} (\gamma_{jk}^i)_{g_0} y^j y^k \right) = \\ \frac{1}{2} \tilde{\varphi}_t \left((\gamma_{jk}^i)_{g_0} \right) \tilde{\varphi}_t y^j \tilde{\varphi}_t y^k &= \\ \frac{1}{2} (\gamma_{jk}^i)_{\tilde{\varphi}_t(g_0)} \tilde{y}^j \tilde{y}^k &= G_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}^i. \end{aligned}$$

لذا رابطه (۲.۳) اثبات می‌شود. حال برای اثبات

رابطه (۳.۳) می‌دانیم که ضرایب اسپری

$G_{g_0}^i$ همگن از درجه ۲ هستند، که برای هر

$$G_{g_0}^i(x, \lambda y) = \lambda^2 G_{g_0}^i(x, y) \quad \lambda > 0$$

است. از طرف دیگر برای هر $\mu > 0$

$$G_{\mu g_0}^i = G_{g_0}^i.$$

در حقیقت

$$\begin{aligned} (g_{ij})_{\mu g_0} &= \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (\mu g_{mn} y^m y^n)}{\partial y^i \partial y^j} = \\ \mu \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (g_{mn} y^m y^n)}{\partial y^i \partial y^j} &= \mu (g_{ij})_{g_0}. \end{aligned}$$

از این رو

$$\begin{aligned} (\gamma_{jk}^i)_{\mu g_0} &= \frac{1}{2} (g^{is})_{\mu g_0} \left(\frac{\partial((g_{sj})_{\mu g_0})}{\partial x^k} \frac{\partial((g_{jk})_{\mu g_0})}{\partial x^s} + \frac{\partial((g_{ks})_{\mu g_0})}{\partial x^j} \right) = \\ \frac{1}{2} \frac{1}{\mu} (g^{is})_{g_0} \left(\frac{\partial(\mu(g_{sj})_{g_0})}{\partial x^k} \frac{\partial(\mu(g_{jk})_{g_0})}{\partial x^s} + \frac{\partial(\mu(g_{ks})_{g_0})}{\partial x^j} \right) &= \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \tilde{\varphi}_t(H_{g_0}) &= \tilde{\varphi}_t(g^{ij} Ric_{ij})_{g_0} \\ &= \tilde{\varphi}_t(g^{ij})_{g_0} \tilde{\varphi}_t(Ric_{ij})_{g_0} = \\ &= \tilde{\varphi}_t(g^{ij})_{g_0} \tilde{\varphi}_t\left(\frac{1}{2} \frac{\partial^2 (g_{mn} y^m y^n ic_{g_0})}{\partial y^i \partial y^j}\right) \\ &= \tilde{\varphi}_t(g^{ij})_{g_0} \left(\frac{1}{2} \frac{\partial^2}{\partial y^i \partial y^j} (\tilde{\varphi}_t(g_{mn} y^m y^n) ic_{g_0})\right) \\ &\stackrel{(۴.۳)}{=} \tilde{\varphi}_t(g^{ij})_{g_0} \left(\frac{1}{2} \frac{\partial^2}{\partial y^i \partial y^j} (\tilde{\varphi}_t(g_{mn} y^m y^n) ic_{\tilde{\varphi}_t(g_0)})\right) \\ &= H_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}. \end{aligned}$$

و اثبات تمام است.

حال در موقعیتی هستیم که می‌توانیم با استفاده از لم‌های بالا، به اثبات قضیه زیر بپردازیم.

قضیه ۳.۳. فرض کنید (M, g_0, V, λ) یک

سالیتون یامابه فینسلری باشد. آن‌گاه خانواده‌ی ۱- پارامتری از اسکالره‌ای $\tau(t)$ و وابریختی‌های φ_t روی M وجود دارند، به طوری که $(M, g(t))$ جواب معادله شار یامابه فینسلری (۷.۲) هستند، که در آن $g(t)$ به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$g(t) = \tau(t) \tilde{\varphi}_t(g_0). \quad (۱۱.۳)$$

بالعکس، فرض کنیم $(M, g(t))$ جواب‌های معادله شار یامابه فینسلری (۷.۲) باشد که به فرم (۱۱.۳) است. در این صورت میدان برداری V روی M وجود دارد به طوری که چهارتایی (M, g_0, V, λ) یک سالیتون یامابه فینسلری است.

اثبات. فرض کنید (M, g_0, V, λ) در رابطه (۸.۲) صدق کند و خانواده‌ای از اسکالر $\tau(t)$ تعریف شده توسط

$$\tau(t) = 1 - \lambda t > 0,$$

را در نظر بگیرید، که در آن λ یک عدد ثابت حقیقی است. گروه ۱-پارامتری از میدان‌های برداری X_t روی M به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$\begin{aligned} &\frac{1}{\tilde{\varphi}_t(g_{mn} y^m y^n)} \left(2 \frac{\partial(\tilde{\varphi}_t(G_{g_0}^i))}{\partial \tilde{x}^k} \right. \\ &\left. \frac{\partial^2(\tilde{\varphi}_t(G_{g_0}^i))}{\partial \tilde{x}^j \partial \tilde{y}^k} \tilde{y}^j + 2 \tilde{\varphi}_t(G_{g_0}^i) \frac{\partial^2 \tilde{\varphi}_t(G_{g_0}^i)}{\partial \tilde{y}^j \partial \tilde{y}^k} \right. \\ &\left. \frac{\partial(\tilde{\varphi}_t(G_{g_0}^i))}{\partial \tilde{y}^j} \frac{\partial(\tilde{\varphi}_t(G_{g_0}^i))}{\partial \tilde{y}^k} \right). \end{aligned}$$

حال با جایگذاری $i = k$ در معادله و همچنین استفاده از (۲.۳) نتیجه می‌شود که

$$\tilde{\varphi}_t(ic_{g_0}) = ic_{\tilde{\varphi}_t(g_0)}. \quad (۸.۳)$$

سپس برای اثبات رابطه (۵.۳) با استفاده از تعریف متر فینسلر داریم:

$$\begin{aligned} (g_{ij})_{\mu g_0} &= \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (\mu g_{mn} y^m y^n)}{\partial y^i \partial y^j} = \\ \mu \frac{1}{2} \frac{\partial^2 (g_{mn} y^m y^n)}{\partial y^i \partial y^j} &= \mu (g_{ij})_{g_0}. \end{aligned}$$

بنابراین

$$\begin{aligned} (g^{ij})_{\mu g_0} &= ((g_{ij})_{\mu g_0})^{-1} = \\ \mu ((g_{ij})_{g_0})^{-1} &= \frac{1}{\mu} (g^{ij})_{g_0} \end{aligned}$$

از طرف دیگر با استفاده از تعریف تانسور ریچی و رابطه (۳.۳)، داریم:

$$\begin{aligned} (Ric_{ij})_{\mu g_0} &= \frac{1}{2} \frac{\partial^2 ((\mu g_{mn} y^m y^n) ic_{\mu g_0})}{\partial y^i \partial y^j} = \\ \frac{1}{2} \frac{\partial^2 ((\mu g_{mn} y^m y^n)_{\mu} ic_{g_0})}{\partial y^i \partial y^j} &= \\ \frac{1}{2} \frac{\partial^2 ((g_{mn} y^m y^n) ic_{g_0})}{\partial y^i \partial y^j} &= (Ric_{ij})_{g_0} \quad (۱۰.۳) \end{aligned}$$

بر اساس رابطه‌های (۹.۳) و (۱۰.۳) نتیجه می‌گیریم که

$$\begin{aligned} (H)_{\mu g_0} &= (g^{ij})_{\mu g_0} (Ric_{ij})_{\mu g_0} = \\ \frac{1}{\mu} (g^{ij})_{g_0} (Ric_{ij})_{g_0} &= \frac{1}{\mu} H_{g_0}. \end{aligned}$$

حال برای اثبات رابطه (۶.۳) داریم:

اثبات این قضیه را در قالب دو قضیه بیان و ثابت می‌کنیم.

گزاره ۴.۱. فرض کنید (M, g) منیفلد فینسلری که در رابطه (۴.۲) صدق کند که در آن $\alpha, \gamma \geq 0$ و برای ثابت $\Lambda > 0, \lambda(x) \geq \Lambda > 0$. آن‌گاه برای نقاط ثابت M p, q داریم:

$$\|\nabla f\|_q \geq \frac{\Lambda}{2|\beta|} T \quad \|\nabla f\|_p \leq C.$$

با شرط این‌که $Ric \geq \delta^{-1}g$ و برای هر $\delta > 0$ شعاع تزریقی $inj(M, g) \geq \delta > 0$ یا تانسور ریچی Ric از بالا کران‌دار است.

اثبات. نقطه ثابت M p و $\theta: [0, +\infty) \rightarrow M$ ژئودزیک پارامتری شده توسط طول قوس $d(p, x)$ را در نظر بگیرید. حال با اثر دادن نامساوی (۴.۲) در (θ', θ') در امتداد طول ژئودزیک θ داریم:

$$\begin{aligned} & \alpha Ric(\theta', \theta') \\ & \geq \lambda(x) \beta Hess(f)(\theta', \theta') \\ & + \gamma g(\theta', \nabla f)^2, \end{aligned} \quad (۱.۴)$$

از طرف دیگر داریم:

$$\begin{aligned} Hess(f)(\theta', \theta') &= L_{\nabla f} g(\theta', \theta') \\ &= g(\nabla_{\theta'} \nabla f, \theta') + g(\theta', \nabla_{\theta'} \nabla f) \\ &= \frac{d}{ds} g(\nabla f, \theta') + \frac{d}{ds} g(\theta', \nabla f). \end{aligned} \quad (۲.۴)$$

حال با قرار دادن رابطه (۲.۴) در نامساوی (۱.۴) و انتگرال‌گیری از طرفین نامساوی می‌توان نتیجه گرفت که

$$\begin{aligned} & \alpha \int_0^T Ric(\theta', \theta') ds \geq \\ & \int_0^T \lambda(\theta(s)) ds \beta (g(\nabla f, \theta'(s)) + \\ & g(\theta'(s), \nabla f))|_0^T + \\ & \gamma \int_0^T g(\theta', \nabla f)^2 ds, \end{aligned} \quad (۳.۴)$$

$$X_t(x) = \frac{1}{\tau(t)} V(x).$$

خانواده‌ای از مترهای فینسلری به فرم (۱۱.۳) تعریف شده است، که در آن گروه φ_t ۱-پارامتری از وابریختی‌های تولید شده توسط X_t و $\varphi_0 = Id_M$ است. با در نظر گرفتن رابطه (۱۱.۳) و رابطه $\frac{d}{dt} \tilde{\varphi}_t(g_0) = \tilde{\varphi}_t(\bar{X}_t g_0)$ داریم:

$$\begin{aligned} & \frac{\partial}{\partial y^j} g(t) = \\ & \tau'(t) \tilde{\varphi}_t(g_0) + \tau(t) \tilde{\varphi}_t(\bar{X}_t g_0) = \\ & \tilde{\varphi}_t(\lambda g_0 + \bar{\nabla} g_0) = \tilde{\varphi}_t(H_{g_0} g_0) = \\ & \tilde{\varphi}_t(H_{g_0}) \tilde{\varphi}_t(g_0) \stackrel{(۵.۳)}{=} Hg \quad (۱۲.۳) \end{aligned}$$

بنابراین $g(t)$ جواب شار یامابه فینسلری (۷.۳) است.

بالعکس، فرض کنیم $(M, g(t))$ جواب‌های معادله شار یامابه فینسلری (۷.۲)، به فرم (۱۱.۳) باشند. همچنین فرض کنیم $\tau(0) = 1$ و $\varphi_0 = Id_M$ نتیجه می‌گیریم که

$$\begin{aligned} & H_{g_0} g_0 = \frac{\partial}{\partial t} (\tau(t) \tilde{\varphi}_t(g_0))|_{t=0} = \\ & \tau'(t) \tilde{\varphi}_t(g_0) + \tau(t) \tilde{\varphi}_t(\bar{X}_t g_0)|_{t=0} = \\ & \tau'(0) g_0 + \bar{X}_0 g_0, \end{aligned} \quad (۱۳.۲)$$

که در آن $X(t)$ گروهی از میدان‌های برداری تولید شده از وابریختی‌های φ_t است. بنابراین (۱۳.۳) نتیجه می‌دهد

$$g_0 H_{g_0} = \tau'(0) g_0 + \bar{X}_0 g_0.$$

با جایگذاری $\lambda = \tau'(0)$ و $V = X_0$ معادله (۸.۳) را داریم. بنابراین اثبات تمام است.

۴- منیفلدهای انیشتین‌گونه گسترش یافته گرادیان فینسلری، توپولوژی‌گونه متناهی دارند

بنابراین $\gamma \geq 0$ چون اگر $\beta \leq 0$ با استفاده از نامساوی (۴.۴)

داریم:

$$\begin{aligned} & \beta(g(\nabla f, \theta'(T)) \quad g(\nabla f, \theta'(0)) \\ & + g(\theta'(T), \nabla f) \quad g(\theta'(0), \nabla f)) \\ & \geq 2\beta(\|\nabla f\|_q + \|\nabla f\|_p). \end{aligned}$$

و لذا رابطه (۴.۴) به صورت زیر در می‌آید:

$$\begin{aligned} \alpha \int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds & \geq \Lambda T \\ \beta(g(\nabla f, \theta'(T)) \quad g(\nabla f, \theta'(0)) + \\ g(\theta'(T), \nabla f) \quad g(\theta'(0), \nabla f)) & \geq \\ \Lambda T + 2\beta(\|\nabla f\|_q + \|\nabla f\|_p). \end{aligned}$$

بنابراین برای هر β ، داریم:

$$\begin{aligned} \alpha \int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds & \geq \Lambda T \\ 2|\beta|(\|\nabla f\|_q + \|\nabla f\|_p). \end{aligned}$$

حال نامساوی فوق را می‌توانیم به صورت زیر

بازنویسی کنیم:

$$\begin{aligned} 2|\beta| \|\nabla f\|_q & \geq \Lambda T \quad 2|\beta| \|\nabla f\|_p \\ \alpha \int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds. \end{aligned}$$

از طرفی $\int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds$ کران دار است زیرا بنابر فرض قضیه (i) اگر $Ric \geq \delta^{-1}g$ و برای هر $\delta > 0$ شعاع تزریقی $inj(M, g) \geq \delta > 0$ باشد، آن‌گاه طبق لم ۴ در [۱۰]، انتگرال $\int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds$ از بالا کران دار است.

(ii) اگر تانسور ریچی Ric برای ثابت Ω ، از بالا کران دار باشد، طبق لم ۲.۲ در [۱۹]، انتگرال $\int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds$ کران بالای $2(n-1) + 2\Omega$ دارد. بنابراین برای هر ثابت حقیقی مثبت C ، انتگرال

$$\alpha \int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds < C,$$

است. سپس با توجه به کران دار بودن انتگرال

$$\begin{aligned} \int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds & \text{ داریم:} \\ 2|\beta| \|\nabla f\|_q & \geq \Lambda T \quad 2|\beta| \|\nabla f\|_p \quad C, \end{aligned}$$

$$\gamma \int_0^T g(\theta', \nabla f)^2 \, ds \geq 0,$$

و بنابر فرض $(x) \geq \Lambda > 0$ ، پس نتیجه می‌گیریم که

$$\begin{aligned} \alpha \int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds \\ \geq \Lambda T \quad \beta(g(\nabla f, \theta'(T)) \\ g(\nabla f, \theta'(0)) + g(\theta'(T), \nabla f)) \\ g(\theta'(0), \nabla f)). \end{aligned} \quad (۴.۴)$$

از طرفی با استفاده از نامساوی کشی-شوارتز، نامساوی

$$|g(\nabla f, \theta'(s))| \leq \|\nabla f\|_{\theta(s)},$$

برقرار است. پس

$$\begin{cases} \|\nabla f\|_p \leq g(\nabla f, \theta'(0)) \leq \|\nabla f\|_p, \\ \|\nabla f\|_q \leq g(\nabla f, \theta'(T)) \leq \|\nabla f\|_q. \end{cases}$$

در نتیجه

$$\begin{aligned} (\|\nabla f\|_q + \|\nabla f\|_p) & \leq \\ g(\nabla f, \theta'(T)) \quad g(\nabla f, \theta'(0)) & \leq \\ \|\nabla f\|_q + \|\nabla f\|_p. \end{aligned}$$

حال اگر $\beta \geq 0$ ، با استفاده از نامساوی (۴.۴) داریم:

$$\begin{aligned} \beta(g(\nabla f, \theta'(T)) \quad g(\nabla f, \theta'(0)) \\ + g(\theta'(T), \nabla f) \quad g(\theta'(0), \nabla f)) \\ \geq 2\beta(\|\nabla f\|_q + \|\nabla f\|_p). \end{aligned}$$

در نتیجه نامساوی (۴.۴) به صورت زیر در می‌آید:

$$\begin{aligned} \alpha \int_0^T Ric(\theta', \theta') \, ds & \geq \Lambda T \\ \beta(g(\nabla f, \theta'(T)) \quad g(\nabla f, \theta'(0)) + \\ g(\theta'(T), \nabla f) \quad g(\theta'(0), \nabla f)) & \geq \\ \Lambda T \quad 2\beta(\|\nabla f\|_q + \|\nabla f\|_p). \end{aligned}$$

و اثبات تمم است. (SCU.MM1401.47684) در انجام این

تحقیق تشکر و قدردانی می‌نماید.

لم ایزوتوپی بیان می‌کند اگر یک تابع هموار سره $f: M \rightarrow$ چنان موجود باشد که خارج از یک زیر مجموعه‌ی فشرده M ، نقطه بحرانی نداشته باشد آن‌گاه M با درون یک منیفلد فشرده مرزدار همسان‌ریخت است (به مرجع [۲۰] مراجعه کنید).

قضیه ۴.۲. فرض کنید (M, g) یک منیفلد انیشتین‌گونه گسترش‌یافته گرادیان باشد، که در آن $\alpha, \gamma \geq 0$ و عدد ثابت مثبتی مانند $\Lambda > 0$ وجود داشته باشد که $\lambda(x) \geq \Lambda > 0$ است. به‌علاوه، اگر $Ric \geq \delta^{-1}g$ و $inj(M, g) \geq \delta > 0$ برای یک عدد مثبت $\delta > 0$ برقرار باشد، یا تانسور ریچی Ric از بالا کران‌دار باشد، توپولوژی‌گونه متناهی دارد.

اثبات. باید نشان دهیم که تابع f ، یک تابع سره است و هیچ نقطه بحرانی خارج از یک مجموعه فشرده ندارد. آن‌گاه طبق لم ایزوتوپی از قضیه مورس، M توپولوژی‌گونه متناهی دارد. براساس گزاره ۱.۴، $\|\nabla f\|_q$ در $T = d(p, q)$ رشد خطی دارد. چون f یک تابع هموار است، بنابراین پیوسته و در نتیجه $f^{-1}((-\infty, a])$ بسته است. از طرف دیگر برای هر $p, q \in f^{-1}((-\infty, a])$ و $a < \infty$ به‌وضوح $f^{-1}((-\infty, a])$ فشرده است. بنابراین f تابع سره است. همچنین، به آسانی می‌توان بررسی کرد که f هیچ نقطه بحرانی خارج از مجموعه فشرده ندارد. در حقیقت کفایت مجموعه فشرده $\bar{B}(p, \frac{2|\beta|\|\nabla f\|_p + C}{\Lambda})$ را در نظر بگیریم. آن‌گاه طبق لم ایزوتوپی از قضیه مورس، M دارای توپولوژی‌گونه متناهی دارد.

سپاس‌گزاری

نویسنده اول از حمایت مالی معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه شهید چمران اهواز در قالب پژوهانه

solitons have finite topological type. *Comptes Rendus Mathematique*, Vol. 346: 653-656 (2008)

فهرست منابع

[11] M. Yar Ahmadi, S. Hedayatian. Finite topological type of complete Finsler gradient shrinking Ricci solitons. *Turk J Math.* 45: 2419-2426 (2021)

[12] M. Yar Ahmadi. On the gradient Finsler Yamabe solitons. *AUT Journal of Mathematics an computing.* 1(2): 229-233 (2020)

[13] B. Bidabad, M. Yar Ahmadi. On complete Finslerian Yamabe solitons. *Differential Geometry and it's Application.* 66: 52-60 (2019)

[14] B. Bidabad, M. Yar Ahmadi. On compact Ricci solitons in Finsler geometry. *Comptes Rendus Mathematique.* 353(11): 1023-1027 (2015)

[15] B. Bidabad, M. Yar Ahmadi. Complete Ricci solitons on Finsler manifolds. *Science China Mathematics.* 61 (10): 1825-1832 (2018)

[16] Z. Shen. Riemann-Finsler geometry with applications to information geometry. *Chinese. Annals. Math.* 27: 73-94 (2006)

[17] H. Akbar-Zadeh. *Initiation To Global Finslerian Geometry.* Volume 68. Elsevier Science, 2006

[18] B. Chow, P. Lu, L. Ni. *Hamiltons Ricci Flow.* Graduate Studies in Mathematics, Vol. 77. Providence, RI, USA: Science Press, 2006.

[19] W. Wylie, Complete shrinking Ricci solitons have finite fundamental group, *Proceedings of the AMS* 136 5: 1803-1806 (2008)

[1] R. S. Hamilton. The Ricci flow on surfaces. In: *Mathematics and general relativity* (Santa Cruz, CA, 1986), Volume 71 of *Contemp. Math.* 237-262, Amer. Math. Soc. 1988

[2] B. Bidabad, M. Yar Ahmadi. On complete Yamabe solitons. *Advances in Geometry.* 1 18: 101-104 (2018)

[3] L. Ma, L. Cheng, A. Zhu. Extending Yamabe flow on complete Riemannian manifolds. *Bull. Sci. Math.* 136: 882-891 (2012)

[4] S. Deshmukh, B. Y. Chen. A note on Yamabe solitons. *Balkan of Geometry and Its Applications.* 23 1: 37-43 (2018)

[5] S. Y. Hsu. A note on compact gradient Yamabe solitons. *J. Math. Anal. Appl.* 388: 725-726 (2012)

[6] B. Bidabad, M. Yar Ahmadi. On Quasi-Einstein Finsler spaces. *Bulletin of the Iranian Mathematical Society,* 40 no. 4: 921-930 (2014)

[7] G. Catino. On the geometry of gradient Einstein-type manifolds. *Pacific Journal of Mathematics* 286. 1: 39-67 (2016)

[8] J. Milnor. A note on curvature and fundamental group. *J. Differential Geometry,* 2: 1-7 (1968)

[9] D. Gromoll, W. T. Meyer. Examples of complete manifolds with positive Ricci curvature. *Journal of Differential Geometry,* 21 2: 195-211 (1985)

[10] F. Q. Fang, J. W. Man, Z. L. Zhang. Complete gradient shrinking Ricci

[20] Z. Shen. On complete manifolds of nonnegative k th-Ricci curvature. Transactions of the American Mathematical Society, 338 1: 289--310 (1993)